

ergo quis pro termino Novilunii ac plenilunii horam quamcunque velit, modò legibus Chronologiæ non adverferur, & eandem conclusionem inde dabimus demonstratam.

§ XIX. Cæterùm monendus adhuc, nè quid dubium relinquatur, B. L. est, nos in computatione vigiliarum nocturnarum consultò supposuisse horas diei & noctis inter se æquales, h. e. cuivis horæ assignasse $\frac{1}{24}$ τὸ ὅλον τῆς ἡμέρας. Quamvis enim non ignoremus, Hebræos quemlibet diem artificialem & quamlibet artificialem noctem, seu breves illæ forent, seu longæ, divisisse in 12. partes æquales, incipiendo ab ortu & occasu Solis, quò pacto non potuerunt non sæpius horæ dierum ac noctium, & hinc diversarum noctium vigiliæ notabiliter ab invicem discrepare: In præsentitamen negotio inæqualitas illa locum non invenit, quum præter id, quod Mare rubrum, eâ etiam parte, quâ populus Israelis trajecit, ferè sub rectâ Sphæra positum est, adeoque per maximam anni partem noctes diebus æquales habet, ipsam quoque trajectionem tempore æquinoctii verni contigisse e superioribus constet.

CAPVT III.

Ex datis mediis Conclusio- nem eliciens.

§. I.

Ita satis, ut existimo, clare exposita & vindicata præcedenti Capite sunt media, queis obtinere solutionem propositæ quæstionis possumus. Superest, ut eadem rite appellencen.

C

cen.